Introduktion till i skuggan av Koranen

Att leva "i skuggan av Koranen" är en stor välsignelse som endast fullt ut kan uppskattas av dem som upplever den. Det är en rik upplevelse som ger mening åt livet och gör det värt att leva. Jag är djupt tacksam mot Gud, den Allsmäktige, för att ha välsignat mig med denna upplyftande upplevelse under en betydande tid, vilket var den lyckligaste och mest fruktbara perioden i mitt liv – ett privilegium för vilket jag är evigt tacksam.

Det är en stor ära att känna att Gud, den Allsmäktige, talar till mig, en ödmjuk och obetydlig människa, med Koranens välsignade och inspirerande ord. De lyfte min själ, och jag fördes till en unik utsiktspunkt varifrån jag kunde betrakta det tumultartade mänskliga livet. Jag kunde få ett nytt perspektiv på människans oändliga jakt efter det triviala och vardagliga, och på strävan efter flyktiga och barnsliga sysselsättningar. Jag förundrades över vår okunskap och vår försummelse av Koranens sublima och gudomliga budskap, som har kraften att lyfta och fullständigt förändra mänsklig perception, erfarenhet och historia på denna jord.

Jag fick möjlighet att studera Koranen ingående och fundera över dess klara och fullständiga förståelse av skapelsen och existensen, samt deras syfte. Jag kunde jämföra effekten av dessa idéer med andra som framlagts av människor genom historien. Och jag undrade: Hur har livet tillåtits att förfalla i sådan mörker och förtvivlan, när denna rika skatt av vägledning och upplysning finns tillgänglig?

Jag levde i skuggan av Koranen, fylld av uppskattning för den perfekta harmoni och balans som finns i Guds skapelse, mellan människans handlingar och universums rörelse omkring henne. Jag kunde klart se de allvarliga konsekvenserna av konflikten mellan de två. Jag kunde se den dårskap, ja, katastrof, som mänskligheten drivs mot av onda och gudlösa missdådare. Stackars mänskligheten!

I skuggan av Koranen såg jag denna vår värld expandera långt utanför vad vi kan se eller definiera. Bortom den synliga världen ligger en osynlig dimension som omsluter detta liv och livet härefter. Människans ursprung sträcker sig tillbaka in i det dunkla och avlägsna förflutna, och döden är I skuggan av

Koranen inte den sista delen av vår perenna resa utan en övergående fas av en lång resa som sträcker sig till oändligheten. Vad vi tjänar i den timliga världen är bur en liten del av vad som är vår skyldighet; belöningar eller straff vi saknar eller flyr här kommer vi vederbörligen att mötas i det kommande livet, och rättvisa ska skipas.

Denna oändliga resa, som sträcker sig långt bortom det vi kan se och förstå i detta liv, är inte bara en rad prövningar, utan en process där rättvisa till slut skall skipas. Den korta tid vi tillbringar på jorden är verklig, och världen vi lever i är i grunden vänlig och välkomnande. Dess ande samspelar helt med vår egen, och som vi vänder den sig i fullständig underkastelse och vördnad inför den ende Skaparen. "*Allt som finns i himlarna och på jorden, och deras egna skuggor, bugar sig inför Gud, villigt eller ovilligt, morgon och kväll*" (al-Ra'd 13:15).

"*De sju himlarna och jorden och allt som finns i dem prisar Honom; det finns ingenting som inte firar Hans lov*" (al-Israʼ 17:44).

Ändå är vårt korta liv på denna jord verkligt. Världen vi lever in är i grunden vänlig och gästvänlig, och dess anda samverkar fullt ut med vårt. Det, liksom vi, tummar till den Ende Skaparen i total underkastelse och vördnad.
"Allt som är i himlarna och på jorden och deras eget skuggor, böjer sig fram för Gud, villigt och ovilligt, morgon och kväll"(al-Ra 'd 13:15).
"De sju himlarna, jorden, och allt som är i dem, förhärliga honom; det finns inget annat än att fira Hans lovprisningar" (al-Israʼ 17:44).

En sådan kraftfull, utåtriktad, allomfattande och optimistisk vision inger fullkomligt förtroende inom mänskligt hjärta och fyller själen med total inre frid och trygghet. Jag levde i skuggan av Koranen för att se människan få respekt och vördnad gav honom aldrig av någon annan filosofi eller ideologi före eller sedan. Människans existensberättigande utgår från den gudomliga anden Gud andades in i honom. Koranen berättar det för oss under skapelsen om människan sade Gud till änglarna:
"*När jag har format honom [manen] och andades in i honom av min ande, kasta er ned inför honom*" (al-Hijr 15:29; Sad 38: 72) .

Genom denna gudomliga andedräkt var människan bestämd och uppdraget att vara Guds representant på jorden, där hon fick tillgång till och kontroll över allt.

Som en följd av den höga aktning som människan åtnjuter har Gud föreskrivit att de enda värdiga och legitima banden som kan förena människor är de som grundas på tro och övertygelse. Dessa band övertrumfar alla andra tillfälliga band av nationalitet, ras eller härkomst.

Koranen har också lärt mig att den som tror på den ende Guden är en ättling till en lång och ädel rad av trogna förfäder, som inkluderar stora gestalter såsom Noa, Abraham, Ismael, Isak, Jakob, Josef, Mose, Jesus och Muhammed, frid och Guds välsignelser över dem alla. Koranen säger till Guds sändebud: "Denna ert samfund är ett enda samfund, och Jag är er Herre; frukta därför endast Mig" (al-Muminun 23:52; se även al-Anbiya 21:92).

Koranen gör det tydligt att i denna långa procession, som började i samma ögonblick som människan framträdde på jorden, har alla troende ställts inför liknande utmaningar och prövningar: förtryck, förföljelse och hot om utplåning och spridning. Ändå fortsätter processionen längs sin väldefinierade väg med stadiga steg och ett lugnt hjärta, alltid övertygad om att Guds vilja skall segra och Hans löfte uppfyllas.

"Gud fullföljer sitt syfte, även om de flesta människor inte vet det" (Yusuf 12:21).

"Vet väl att Gud står mellan en man och hans hjärta och att ni alla skall samlas inför Honom" (al-Anfäl 8:24).

"[Gud] är den som gör vad Han vill" (al-Buruj 85:16).

"Den som fruktar Gud, för honom skall Han finna en utväg, och Han skall förse honom på ett sätt som han aldrig hade kunnat förutse. Den som litar på Gud, för honom skall Gud vara tillräcklig. Gud ser till att det Han har beslutat skall ske" (al-Taläq 65:2-3).

"Det finns inget levande väsen som Han inte håller i sin panna" (Hud 11:56).

"Är inte Gud nog för Sin tjänare [Muhammad]? Ändå skulle de [de otroende] skrämma dig med dem [de tillber] i stället för Honom!" (al-Zumar 39:36).

"Den som Gud vill förödmjuka, ingen annan kan ära honom" (al-Hajj 22:18).

"Den som Gud låter gå vilse skall ingen annan kunna leda" (al-Ra'd 13:33).

Universums öde är inte överlåtet till blinda lagars godtycke. Bakom de fysiska lagarna finns en aktiv vilja, Guds absoluta makt som skapar och bestämmer. Jag lärde mig också att Guds hand verkar i allt på ett sätt som är unikt för Honom. Vi människor har ingen makt att tvinga Guds hand, påskynda Hans handlingar eller förutse Hans vilja.

Den gudomliga planen, som är beskriven i Koranen, är utformad för att fungera lika väl under alla omständigheter och i alla skeden av mänsklig utveckling, både i den stora och den lilla skalan. Den tar full hänsyn till människans förmågor och potential för förbättring, och överväger noga hennes styrkor och svagheter. Den nedvärderar varken människans roll på jorden eller förringar hennes status som individ eller som medlem av samhället.

I sin syn på människan är Guds plan varken idealistisk, som upphöjer människan över hennes förtjänta position, eller beskriver henne som värdelös eller förbrukningsvara.

Människan är en unik varelse som, genom sina naturliga talanger och medfödda förmågor, kan anpassa sig till den gudomliga ordningen för livet och därmed stiga till de högsta nivåerna av framsteg och prestationer. Den gudomliga ordningen är en universell plan för lång tid framöver. Den är varken förtryckande eller godtycklig. Dess perspektiv och utsikter är breda och inte begränsade till livet eller intressena för en enskild individ: den ser långt in i framtiden.

Mänskliga ideologier, däremot, är vanligtvis begränsade till livslängden hos deras förespråkare, som ofta är fast beslutna att uppnå alla sina ambitioner...

När mänskliga ideologier försöker lösa alla sina konflikter och uppnå sina ambitioner inom en enda generation, hamnar de oundvikligen i konflikt med den mänskliga naturen. Detta leder ofta till förtryck, konflikter, blodspillan och förstörelse av mänskliga värden och civilisationer. Islam, å andra sidan, tar en mycket mildare och mer gradvis väg i förhållande till den mänskliga naturen. Den uppmuntrar, manar på, smickrar, lockar, tillrättavisar och, där det behövs,

disciplinerar och begränsar. Islam föredrar en tålmodig och omtänksam inställning, i trygg vetskap om att det slutliga resultatet kommer att bli gott.

Det är en kontinuerlig process av tillväxt och utveckling, som endast kan bli bättre med tiden. Islam liknar en ek som växer långsamt och gradvis övervinner alla svårigheter, omväxlingar och motgångar. Det finns inget behov av kompromisser, halvhjärtade lösningar eller godtyckliga eller dåraktiga åtgärder. I Guds plan måste saker och ting få följa sin naturliga gång.
"Ingen förändring kommer du någonsin att finna i Guds väg" (Fatir 35:43).

En annan viktig aspekt av den gudomliga ordningen är att den bygger på en universell sanning (al-Haqq). Denna sanning har inte uppstått av en slump eller genom en tillfällighet. Gud själv är al-Haqq, och från Honom, som Koranen bekräftar, härstammar all existens:
"*Det är för att Gud är Sanningen, och allt som de [de otroende] åkallar i stället för Honom är falskt. Han är den Högste, den Störste"* (al-Hajj 22:62).

Universum skapades med sanning: *"Gud har inte skapat allt detta [världen] annat än med sanning"* (Yunus 10:5). De troende bekräftar detta genom att säga: *"Vår Herre, Du har inte skapat allt detta förgäves. Ära vare Dig"* (Al-Imran 3:191).

Sanningen är grunden för all existens, och om världen skulle avvika från sanningen, skulle den förfalla och upplösas: *"Om Gud [al-Haqq] följde deras [de otroendes] begär, skulle himlarna, jorden och allt som lever i dem verkligen bli förstört"* (al-Mu'minun 23:71).

Oavsett hur saker och ting kan verka, kommer sanningen till slut att bli uppenbar. Koranen fastslår: *"Vi slungar sanningen mot lögnen, och den krossar den, och lögnen försvinner"* (al-Anbiya' 21:18).

På samma sätt är godhet och rättfärdighet inneboende och permanenta i den kosmiska strukturen. Koranen alluderar till detta genom att säga:
"Han sänder ner vatten från himlen, och flodbäddar flyter, var och en enligt sitt mått, och strömmen bär med sig skummande skum. På samma sätt stiger skum upp från vad folk smälter i elden för att göra smycken och redskap. Så illustrerar Gud sanning och lögn. Skummet kastas bort, medan det som är till nytta för mänskligheten stannar kvar på jorden. Så framställer Gud sina

liknelser" (al-Rad 13:17).
Koranen säger också:
[14:24] HAR DU inte tänkt på den liknelse som Gud framställer om det goda ordet? [Det goda ordet] är som ett starkt och friskt träd, fast rotat, som sträcker sina grenar mot skyn - [14:25] [ett träd] som enligt sin Herres vilja ständigt bär frukt. Gud framställer [Sina] liknelser för människorna för att [väcka dem till] eftertanke.
[14:26] Men det usla ordet är som ett uselt, sjukt träd, som rycks upp med rötterna ur jorden – det saknar fäste.
[14:27] Gud stärker de troende med det ord vars sanning står fast i denna värld och i evigheten; men de orättfärdiga låter Han gå vilse. - Gud gör vad Han vill. (Ibrahim 14:24-27)

Denna tydliga och kraftfulla tro ger oändlig trygghet och fyller det mänskliga hjärtat och själen med frid och ro. Den stärker människans tillit till sanningen, godheten och rättfärdigheten och ger samvetet den värdighet och det självförtroende som krävs för att överskrida omgivningens begränsningar.

Min studie av Koranen har lett mig till den fasta övertygelsen att mänskligheten aldrig kommer att uppleva verklig harmoni, fred eller framsteg—varken materiellt eller andligt—utan att helt vända sig till Gud. Från ett Koraniskt perspektiv innebär detta att hela människans liv måste organiseras i enlighet med de gudomliga föreskrifterna och riktlinjerna som ges i Koranen. Alternativet skulle innebära förfall, tillbakagång och elände.

Koranen uttrycker detta på följande sätt: "*Om de inte svarar dig [Muhammad], vet då att de bara följer sina egna begär. Och vem är mer vilseledd än den som följer sina egna begär och saknar vägledning från Gud? Gud vägleder inte förtryckarna"* (al-Qasas 28:50).

Att anta den gudomliga ordningen är en oundviklig plikt för människan, utan vilken hon inte skulle ha någon tro. Koranen säger:
"Det är inte för någon troende, man eller kvinna, att ha något val i en fråga när Gud och Hans sändebud har beslutat om den" (al-Ahzab 33:36).
"Vi har nu satt dig [Muhammad] på en väg som du ska följa, och följ inte de okunnigas begär. De kan inte hjälpa dig mot Gud. Förtryckarna är varandras vänner, medan de troende har Gud som sin beskyddare" (al-Jathiyah 45:18-19).

Det är således en mycket allvarlig fråga som rör själva grunden för tron på Gud och mänsklighetens lycka och välbefinnande. Människans talang och potential kan endast avslöjas och frigöras av Gud, hennes skapare, och endast Han kan föreskriva botemedel för hennes sjukdomar. Nyckeln till människans lycka ligger i Guds händer. Gud säger:
"Vi sänder ner av Koranen vad som är ett läkemedel och en nåd för de troende" (al-Isra' 17:82).
"Denna Koran leder till det som är mest rättfärdigt" (al-Isra' 17:9).

Trots detta tenderar människan inte att följa den logiska och förnuftiga vägen, som är att överlämna sina vägledning- och livsfrågor till Gud, som ensam känner till människans hemligheter och begränsningar.

Detta fundamentala misstag i människans omdöme är orsaken till all den misär och förvirring som mänskligheten har upplevt. Att islam isolerades från att aktivt leda mänskligheten har varit en vattendelare i historien och den värsta bakslaget som mänskligheten har drabbats av.

Islam övertog ledarskapet för mänskligheten under en tid av djup nedgång, då korruption, förfall och orättvisa var utbredda. Uppenbarelsen av Koranen och islams framträdande, som grundades på denna uppenbarelse, markerade en återfödelse av människan som var mycket mer betydelsefull än hennes första skapelse. Islam vann det ledarskapet tack vare de ursprungliga begreppen och lagarna som formulerades i Koranen, vilka introducerade en ny förståelse av livet och dess värden samt av hela världsordningen. Dessa begrepp skapade nya och spännande verkligheter, tidigare okända i mänskliga samhällen, präglade av renhet och skönhet samt en hälsosam och positiv inställning till livet och världen.

Sedan kom tragedin som tog bort islam från dess ledarskapsposition, och denna roll föll i händerna på olika människoskapade ideologier, huvudsakligen dominerade av materialism.

Det har alltid funnits cyniker som påstår att mänskligheten måste välja mellan att antingen anta ett gudomligt system, vilket skulle förneka alla materiella framsteg som människan uppnått, eller ett system baserat helt på människans egna intellektuella förmågor och prestationer, utan utrymme för någon gudomlig intervention.

Detta är en mycket elak och cynisk syn. Valet är aldrig så skarpt eller så grymt som det påstås. Den gudomliga ordningen (Minhaj eller Sharia) står inte i motsats till mänsklig innovation och prestation. Den är i själva verket upphovet och beskyddaren av den kreativitetens anda som driver människans uppfyllande av sin roll som Guds representant på jorden. Gud har utrustat människan med alla nödvändiga förmågor, talanger och färdigheter för att utföra denna ärofyllda roll, och Han har anpassat alla naturlagar och krafter för att hjälpa människan att fullgöra sin uppgift. Gud har säkerställt en viss harmoni och samordning mellan människan och hennes omgivning för att förbättra människans prestation och kreativitet samt höja kvaliteten på hennes liv. Människans egna prestationer, materiella eller andra, blir därmed ett uttryck för tacksamhet mot Gud och en drivkraft för vidare konstruktiv verksamhet.

Argumentet att ett gudomligt levnadssätt och människans förmåga att göra framsteg och förbättringar skulle vara oförenliga bygger på onda motiv och dålig tro. Det kan bara öka människans förvirring, förvirring och elände.

Dock framförs argumentet ibland som svar på människors fascination över de häpnadsväckande framsteg som gjorts av människan, särskilt inom vetenskap och materiella framsteg, snarare än som en följd av okunnighet eller ond tro. Att vara så vördnadsfull för människans prestation, samma är lätt frestad att skilja natura! krafter och religiösa värderingar och hävdar att de utesluter varandra och fungerar i helt separata sfärer. Detta i grunden felaktiga argument leder till förvrängt koncept att materiella framsteg kan uppnås utan behov av religiösa värderingar, och att konsekvenserna av samspelet av natur! lagar är oundvikliga oavsett om folk tror på Gud eller inte, och om de har antagit imperativen av ett Gud givet system eller ett konstgjort system.

Detta är vad vi kan kalla den "stora illusionen". Religiösa värderingar och natura! lagar är faktiskt oskiljaktiga. De interagerar hela tiden och smälter samman på flera punkter, och de styrs båda i slutändan av Guds kraft. Det finns därför ingen anledning att separera dessa två uppsättningar krafter i människans medvetande. Detta är det rationella och intelligent förståelse som Koranen försöker ingjuta i människans sinne när det står:

”Om de i alla delar ville följa Tora och Evangeliet och det som har uppenbarats för dem av deras Herre [med denna Koran], skulle de få njuta himmelens och jordens alla gåvor. Bland dem finns sådana som följer en rak kurs utan överdrifter eller avvikelser, men många av dem begår förkastliga handlingar”. (al-Ma'idah 5: 66).

[71:10] och sagt dem: 'Be er Herre om förlåtelse för era synder! Han förlåter och förlåter på nytt; [71:11] Han skall låta himlen sända er rikligt regn [71:12] och föröka er rikedom och era söners [antal] och skänka er trädgårdar, vattnade av bäckar. (Nuh:71: 10-12).

"Gud förändrar inte människornas villkor, förrän de ändrar sitt sinnelag" (al-Ra'd 13: 11).

Att tro på Gud, och att dyrka Honom med full uppriktighet, och att genomföra Hans föreskrivna ordning i samhället, är alla manifestationer av underkastelse under Guds universella ordning. Lagarna, som styr denna ordning, har en positiv effekt på människolivet och relaterar tillbaka till samma ursprung av alla naturliga, mänskliga och fysiska lagar som vi observerar och uppleva varje dag.

Det är sant att vi ibland blir förvirrade av vissa paradoxer vi observerar i naturen såväl som i samhället. Ibland verkar det som att kassera religiösa värderingar och att enbart förlita sig på materialistiska lagar leder till framgång. Men detta är en mycket kortsiktig syn, eftersom resultatet i det långa loppet termen är tvärtom. Det är sant i fallet med den muslimska civilisationen sig. Det växte och frodades när religiösa värderingar och materialistiska principer sammanfördes, medan dess nedgång började precis vid ögonblick då de började divergera. Den muslimska civilisationen har ännu inte återhämta sig från den katastrofala vändningen i dess historia.

Däremot har vi dagens materialistiska civilisation som är lik en albatross som flyger med endast en vinge; de enorma framsteg den registrerar på den materiella skalan undergrävs av dess motsatser på det humanitära, psykologisk och andlig

Guds Shariah utgör bara en del av Hans övergripande universella ordning, och implementeringen av den Gudomliga lagen i samhället fungerar som en katalysator för att bringa harmoni och balans i människans förhållande till

världen runt henne. Men Shariah måste byggas på tron på Gud. Den är designad för tillämpning inom ett islamiskt samhälle, till vars uppbyggnad och framsteg det i sin tur bidrar.

Islamisk lag är helt komplementär till islams övergripande syn på människan, naturen och världen. Denna uppfattning bygger på en omfattande och integrerat koncept, som förenar sådana element som fruktan för Gud, samvetsgrannhet, känslans renhet, bred omtänksamhet, hög moralisk standard och rakt upprätt beteende. Inom en sådan vy kan kompatibilitet lätt uppnås mellan de så kallade "naturlagarna" och "mänskliga värderingar", som uppfattas som olika aspekter av en enda universell struktur.

Människan ses som en annan aktiv kraft i denna struktur. Hennes vilja och hennes handlingar, hennes tro och hennes välbefinnande, hennes underkastelse till Gud och hennes bidrag är alla krafter, som utövar en positiv inverkan på livet och världen. De påverkas och kontrolleras också av principerna och föreskrifter om Guds universella system. Dessa krafter ger resultat och förökar sig när de agerar i harmoni, men de kan resultera i lidande, korruption och stridigheter, när de inte gör det:
Gud gör nämligen ingen ändring i de välgärningar som Han har skänkt människor om de inte ändrar vad som finns i deras hjärtan" (al-Anfäl 8:53).

Kopplingen mellan människans handlingar och hennes känslor å ena sidan, och Guds universella ordning å den andra är verklig och konstant. Ingen skulle önska att detta förhållande bromsas eller undergrävs, om inte de önskar illa för människan och hennes framtid .

Detta är bara några allmänna observationer som lever "i skuggan av Koranen" har inspirerat mig. Jag ber ödmjukt till Gud att de kan vara till nytta för läsaren.

Sayyid Quih